

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/155/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210889
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210889.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a sudcov JUDr. Táne Rapčanovej a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, v konaní o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 6C/133/2012-68 zo dňa 28. novembra 2013, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom č. k. 6C/133/2012-68 zo dňa 28.11.2013, návrh zamietol (výrok I.). Účastníkom náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Návrh na prerušenie konania zamietol (výrok III.).

V odôvodnení rozsudku uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 27.09.2012 si navrhovateľ uplatnil voči odporcovi právo na náhradu majetkovej škody 125 eur a nemajetkovej ujmy 1.980 eur, keď škoda a nemajetková ujma mu mala byť spôsobená tým, že exekučný súd nerozhodol v exekučnom konaní o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti ale s omeškaním viac ako 36 mesiacov.

Po skutkovej stránke, z exekučného spisu okresného súdu sp. zn. 7Er/259/2008 mal zistené, že oprávnený POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený advokátom JUDr. Martinom Máčajom, sa domáhal voči povinnej S. S., bytom S. XXX, vymoženiu pohľadávky 33.020,- Sk, úrokov z omeškania 0,25 % denne z dlžnej čiastky 32.300,- Sk od 14.10.2007 do zaplatenia, trov konania 8.049,- Sk, trov exekúcie oprávneného v sume 4.298,- Sk. Návrh na vykonanie exekúcie vypracovaný advokátom, bol doručený súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému dňa 26.05.2008. Súdny exekútor dňa 09.06.2008 doručil exekučnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, keď exekučným titulom je rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s., so sídlom Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 00022/08 zo dňa 29.01.2008, vydaný rozhodcom JUDr. Gabrielom Havrillom. Uznesením zo dňa 30.12.2008, č. k. 7Er/259/2008-12, súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v časti vymoženiu úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 32.300,- Sk od 14.10.2007 do zaplatenia. Dňa 04.02.2009 bolo tunajšiemu súdu doručené odvolanie oprávneného, ktoré bolo zaslané dňa 20.02.2009 povinnej. Dňa 24.04.2009 bol spis predložený Krajskému súdu v Žiline na rozhodnutie o odvolaní, ktorý uznesením zo dňa 30. 06.2009, č. k. 6CoE/37/2009-28 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil

okresnému súdu na ďalšie konanie (spis vrátený súdu 11. 08. 2009). Súd vyzval dňa 16.02.2010 rozhodcovský súd o predloženie kompletného rozhodcovského spisu. Dňa 20.01.2010 bolo vydané súdnemu exekútorovi JUDr. Rudolfovi Krutému poverenie na vykonanie exekúcie a prípisom zo dňa 12.10.2010 bol oprávnený prostredníctvom advokáta vyzvaný na predloženie podkladov. Následne uznesením zo dňa 22.12.2010, č. k. 7Er/259/2008-38 súd exekúciu zastavil s tým, že o trovách rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 21.09.2011 (z dôvodu neznámeho pobytu povinného súd tomuto uznesením zo dňa 02.08.2011, č. k. 7Er/259/2008-64 ustanovil na zastupovanie v tomto konaní opatrovníka Obec Podtureň). Uznesením zo dňa 07.11.2011, č. k. 4Er/393/1999-21 rozhodol o trovách exekúcie, keď oprávnenému uložil zaplatiť súdnemu exekútorovi trovy 7,97 eur, rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.12.2011. Súdny exekútor dňa 10.11.2011 vrátil súdu poverenie na vykonanie exekúcie.

Súd sa oboznámil aj so znaleckým posudkom č. 1/2013 zo dňa 24.06.2013, či je právom Európskej únie zakázané, aby majetkové spory, v ktorých je zmluvnou stranou spotrebiteľ, mohli byť rozhodované rozhodcom alebo rozhodcovským súdom v rozhodcovskom konaní. Zo záverov predmetného znaleckého posudku vyplýva, že znalec po preskúmaní jednotlivých záväzných prameňov práva Európskej únie, súvisiacich nezáväzných prameňov práva Európskej únie a judikatúry Súdneho dvora Európskej únie dospel k názoru, že právo Európskej únie nezakazuje, aby majetkové spory zo spotrebiteľských zmlúv mohli byť riešené v rozhodcovskom konaní.

Po vykonanom dokazovaní súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný, keď navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal naplnenie znakov zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom exekučného súdu. Zodpovednosť štátu za škodu vzniká tým, že v dôsledku nesprávneho úradného postupu vznikla skutočná škoda, pričom medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody je príčinná súvislosť. K nesprávnemu úradnému postupu malo prísť tým, že exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia po 1105 dňoch od doručenia žiadosti. Toto tvrdenie navrhovateľa sa vykonaným dokazovaním ukázalo ako nepravdivé. Žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 09.06.2008, pričom súd prvý krát zamietol žiadosť o udelenie poverenia dňa 30.12.2008. Rozhodnutie po zákonnej lehote nemožno vnímať oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. V prejednávanej veci súd prihliadol najmä na povahu procesného úkonu súdu spočívajúceho v rozhodnutí o žiadosti o udelenie poverenia a procesný postup exekučného súdu, ktorý bol nevyhnutný pre rozhodnutie vo veci. V danej veci bola súdu predložená požadovaná zmluva o úvere po uplynutí zákonnej lehoty na rozhodnutie. Na základe uvedeného konštatoval, že k predĺženiu zákonom stanovenej lehoty na rozhodnutie, došlo aj pričinením navrhovateľa. V prejednávanej veci mal za to, že rozsah prekročenia zákonnej lehoty na rozhodnutie o žiadosti súdneho exekútora je adekvátny všetkým úkonom, ktoré bolo potrebné vykonať. Nemožno taktiež opomenúť skutočnosť, že navrhovateľ a následne súdny exekútor podávali návrhy na vykonanie exekúcie hromadne. Pokiaľ navrhovateľ postupoval takýmto spôsobom, musel si byť sám vedomý, že objektívne môže nastať situácia, že súd nebude môcť rozhodnúť o všetkých jeho návrhoch v zákonnej lehote. Pokiaľ ide o 15 dňovú lehotu na rozhodnutie súdu o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorú upravoval zákon č. 233/1995 Z. z. Exekučný poriadok v znení platnom v čase začatia exekučného konania sp. zn. Ex/3501/08, súd nemohol neprihliadnuť na skutočnosť, že zákonodarca reagoval na enormný nárast exekučnej agendy v spotrebiteľských veciach, zákonom č. 102/2011 Z. z., ktorým bolo novelizované ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Touto zmenou došlo k upusteniu od povinnosti exekučných súdov rozhodovať o žiadostiach súdnych exekútorov o udelenie poverenia na vykonanie exekúcií na podklade rozhodcovských rozsudkov a notárskych zápisníc v uvedenej lehote. Z uvedeného je zrejmé, že postup exekučného súdu v predmetnom konaní nebol ojedinelý, ale objektívne si ho vyžiadala situácia vzniknutá s tým, že navrhovateľ doručoval prostredníctvom súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého na slovenské exekučné súdy enormné množstvá návrhov na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na podnikateľské praktiky navrhovateľa a zrejmy rozpor jeho konania so spotrebiteľským právom, bolo preto namieste dôsledne preskúmať každú jednu vec, a nie len formalistickým spôsobom udeliť poverenie na vykonanie exekúcie. Navrhovateľ žiadnym spôsobom nepreukázal ani výšku uplatnenej škody. Navyiac, za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci sa uhrádza skutočná škoda, pričom z uplatnených súm vyplýva, že navrhovateľ požaduje akúsi paušálnu náhradu, čo potvrdzuje aj skutočnosť, že náhrady sú totožné s náhradami v iných konaniach vedených na tunajšom súde. Navrhovateľ neuniesol ani dôkazné bremeno príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Už len samotná špecifikácia majetkovej škody vylučuje, aby navrhovateľovi v súvislosti s tým, že súd nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia v zákonnej lehote, vznikla škoda tak, ako si ju uplatnil. Navrhovateľ si prakticky voči odporkyni uplatňuje právo z bezprávia, ktoré privodil. Pri rozhodovaní

súd zoberal do úvahy najmä skutočnosť, že exekúcia, z ktorej si navrhovateľ odvodzuje svoj nárok, bola právoplatne zastavená z dôvodu nevykonateľného exekučného titulu. Ak aj čiastkový úkon nebol vykonaný zo strany súdu v zákonom stanovenej lehote, podstatný je finálny výsledok exekúcie, ktorá bola zastavená pre jej nedôvodnosť. Ak je exekučné konanie vedené nedôvodne, nemožno priznať súdnu ochranu za prípadné nedodržanie lehoty na vykonanie konkrétneho čiastkového úkonu. Pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy, táto v prípade vzniku zodpovednosti štátu, patrí poškodenému iba za splnenia podmienok uvedených v § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z. z. Ak by bol v konaní preukázaný vznik zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup exekučného súdu, je vzhľadom na osobu navrhovateľa, závažnosť vzniknutej ujmy, okolnosť, za ktorých k nej došlo a závažnosť následkov, ktoré mali navrhovateľovi vzniknúť, náhrada nemajetkovej ujmy vylúčená. V prvom rade súd poukázal na to, že exekúcia, v nadväznosti na ktorú si navrhovateľ uplatnil svoj nárok, bola nedôvodná od začiatku, pričom k jej zastaveniu došlo výlučne zavinením navrhovateľa. Z bezprávia, ktoré navodil navrhovateľ pri tvorbe exekučného titulu, nemôže vzniknúť žiadne jeho právo a konanie podľa ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. nemôže slúžiť ako určitá satisfakcia pre účastníka, ktorý nebol v súdnom konaní svojou vinou úspešný. Navyše si navrhovateľ zvolil súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, vo vzťahu ku ktorému Ústavný súd Slovenskej republiky zaujal názor v náleze zo dňa 13.04.2011, sp. zn. III. ÚS 322/2010, podľa ktorého skutočnosť, že bol zamestnancom navrhovateľa, je okolnosťou vylučujúcou ho z vykonávania exekúcie podľa § 30 ods. 1 Exekučného poriadku. Z týchto dôvodov súd vyhodnotil návrh ako nedôvodný aj v časti uplatnenej nemajetkovej ujmy. Návrh je v tejto časti aj v rozpore s dobrými mravmi, nakoľko v súvislosti s podnikateľskými aktivitami navrhovateľa v oblasti spotrebiteľských úverov bolo na základe viacerých sťažností zo strany Európskej komisie skúmané, či zo strany Slovenskej republiky nedochádza k porušovaniu Zmluvy o fungovaní Európskej únie. Na základe vyššie uvedeného súd návrh zamietol.

Náhradu trov si uplatnili obidvaja účastníci konania. Navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporca, ktorý mal v konaní úspech, si trovy nevyčísľil a ku dňu vyhlásenia rozsudku zo spisu žiadne ani nevyplývali. Súd preto rozhodol o náhrade trov tak, že ich náhradu účastníkom nepriznal.

Ďalej súd uviedol, že písomným podaním zo dňa 22.11.2013 požiadal navrhovateľ o zrušenie nariadeného pojednávania a o prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevyhlásenia sudcu povereného prejednaním veci. Vzhľadom k tomu, že ide o totožný návrh s rovnakými dôvodmi, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, súd opätovný návrh posúdil ako nedôvodný a v rozpore so zásadou rýchlosti a hospodárnosti konania. Pre úplnosť uviedol, že navrhovateľ opätovne neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, že ním spomínaná sťažnosť, na ktorú sa v návrhu odvoláva, bola doručená Ústavnému súdu SR, čo mu bolo vytýkané aj v rozhodnutí, ktorým súd zamietol jeho prvý návrh na prerušenie konania.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť a vrátiť vec tomuto súdu na ďalšie konanie.

V odvolaní vytýkal súdu, že v konaní došlo k vadám podľa § 221 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), a to, že: a/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, b/ rozhodoval vylúčený sudca, c/ súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, d/ neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, e/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K dôvodom odvolania bližšie uviedol, že pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti navrhovateľa a jeho splnomocneného zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p., preto že sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil, tak poukazuje na to, že podal elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania. V tejto žiadosti poukázal na skutočnosť, že súdu boli v návrhu oznámené skutočnosti, pre ktoré sú všetci sudcovia daného okresného súdu vylúčení z prejednávania a rozhodovania vo veci. Na základe týchto skutočností mal súd postupovať podľa ust. § 15 O. s. p. a predložiť vec na rozhodnutie predsedovi súdu, a ten vzhľadom na ust. § 12 O. s. p. mal predložiť vec na rozhodnutie o jej pridelení inému súdu. Navrhovateľovi však nebolo vôbec predložené rozhodnutie o vylúčení, resp. o nevyhlásení sudcov okresného súdu. Navrhovateľ teda riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v jeho neprítomnosti. Ak tak spravil, odňal mu tým právo na konanie pred súdom.

Ďalej navrhovateľ uviedol, že uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v žalobe), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach.

Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že navrhovateľ trvá na osobnej účasti splnomocneného zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Navrhovateľ tiež tvrdil, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

V konkrétnostiach napríklad navrhovateľ uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že ním namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prieťahy v konaní a nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote. Ako je zrejmé, nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach, nie len v jednej z nich. Konajúci súd sa musel preto vysporiadať so všetkými vytykanými zložkami nesprávneho úradného postupu. V napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo robí rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Záver súdu, že exekučný súd konal priebežne a bez zbytočných prieťahov z vykonaného dokazovania nevplyva, práve naopak, prieťahy sú z vykonaného dokazovania zrejmé.

Navrhovateľ ako strana konania nebol oboznámený s obsahom dôkazov a prednesov, nemal možnosť sa k týmto dôkazom a prednesom vyjadriť a sám nemal možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich protitvrdení.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V odvolaní navrhovateľ namietal, že uskutočnil podania (obsiahnuté v texte žaloby), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vyjadrenie navrhovateľa, ktorý na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. okresnému súdu nepodal (č. l. 10 spisu). Okrem toho z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 20.12.2013 č. k. 9NcC/88/2012-16 vylúčil z prejednávania a rozhodovania veci len sudkyňu JUDr. Gabrielu Briškovú z dôvodu, že táto konala ako zákonná sudkyňa vo veci, v ktorej sa žalobca domáha škody z titulu nesprávneho úradného postupu (sp. zn. 7Er/259/2008). V prejednávaní veci konala a rozhodovala sudkyňa JUDr. Žišková, ktorá nebola vylúčená, pretože u tejto neboli zistené subjektívne ani objektívne hľadiská na naplnenie predpokladov v zmysle § 14 ods.1 O. s. p.

Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.) predstavujú výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej žalovaným je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Pre účely preskúmvanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia žalobcu) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Aplikácia prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstup. Preto samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci.

Navrhovateľ v súvislosti s postupom okresného súdu v odvolaní namietal: - riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, - nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam žalovaného, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie.

Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že nariadil na deň 27.06. 2013 o 12.00 hod pojednávanie. Predvolanie doručil splnomocnenému zástupcovi navrhovateľa, ako aj navrhovateľovi dňa 20.05.2013. Dňa 03.06.2013 bol doručený súdu zo strany splnomocneného zástupcu navrhovateľa návrh na zrušenie pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu, nakoľko podal sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Vzhľadom na to navrhol konanie prerušiť do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR.

O návrhu žalobcu na prerušenie konania okresný súd rozhodol uznesením súdu z 27.06. 2013 č. k. 6C/133/2012-37 a to na pojednávaní vyhlásenom dňa 27.06. 2013 tak, že návrh na prerušenie konania a zrušenie pojednávania zamietol, keď ich okresný súd správne vyhodnotil ako nedôvodné. Odvolací súd v tomto smere odkazuje na správne právne závery prvostupňového súdu v uznesení č. k. 6C/133/2012-37 zo dňa 27.06.2013 (potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 9Co/401/2013-52 zo dňa 12.09.2013). Následne okresný súd vytýčil pojednávanie na deň 28.11.2013 o 10.15 hod a predvolanie na pojednávanie doručil právnenému zástupcovi navrhovateľa ako aj navrhovateľovi dňa 30.10.2013 (doručenka čl. 56 p. v. spisu). Na základe týchto zistení potom neobstojí ani námietka navrhovateľa, že okresný súd vo veci rozhodol bez toho, aby mu umožnil vyjadriť sa ku skutkovým a právnym otázkam veci a odvolací súd konštatuje, že boli v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. splnené všetky predpoklady na prejednanie veci bez prítomnosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu a pokiaľ okresný súd vec na pojednávaní dňa 28.11.2013 prejednal a o nej rozhodol, neodňal tým žalobcovi možnosť konať pred súdom, nakoľko sa tejto možnosti sám zbavil tým, že sa na pojednávanie nedostavil hoci bol na pojednávanie včas predvolaný viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O. s. p.). Odvolací súd bol zhodne s prvostupňovým súdom toho názoru, že dôvody uvádzané navrhovateľom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p. Tým si žalobca a jeho splnomocnený zástupca sami zmariť možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom).

Neobstojí ani námietka navrhovateľa, že nemal sa možnosť vyjadriť k dôkazom a prednesom, keďže s týmito nebol oboznámený, nakoľko podľa záznamu v spise vyjadrenie odporcu k žalobe, bolo doručené zástupcovi navrhovateľa spolu s vecou sp. zn. 6C/104/2012. Pokiaľ by aj nebolo preukázané doručenie tohto vyjadrenia nejedná sa o vadu konania, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Okrem toho, podľa odvolacieho súdu, okresný súd na pojednávaní vykonal len dokazovanie

navrhnuté samotným žalobcom (č. I. 2 spisu) prečítaním listín z pripojeného exekučného spisu sp. zn. 7Er/256/2008, ktoré preto slúžili ako dôkaz v danom konaní.

Ďalej navrhovateľ tvrdil, že nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný, súd nerozhodol o jeho návrhu v zákonnej lehote, bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prieťahy v konaní. Okrem toho nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíval v niekoľkých skutočnostiach, nielen v jednej z nich a súd sa mal vysporiadať so všetkými jeho vytýkanými zložkami.

Odvolačný súd poukazuje na to, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zákonom stanovená lehota na vydanie poverenia síce nebola dodržaná ale tvrdenie žalobcu o tom, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie sa rozhodlo s omeškaním viac ako 36 mesiacov sa ukázalo ako nepravdivé. O žiadosti doručenej súdu dňa 09.06.2008 exekučný súd rozhodol dňa 30.12.2008 jej zamietnutím v časti úroku z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy 32.000 Sk od 14.07.2007 do zaplatenia. Nakoľko sa oprávnený odvolal a krajský súd uznesením č. k. 6CoE/37/2009-28 zo dňa 30.06.2009 uznesenie okresného súdu zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie, exekučný súd následne vykonával vo veci ďalšie úkony a dňa 22.12.2010 exekúciu zastavil. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 20.12.2011. So zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00) samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania (na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov). Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno totiž vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto bolo nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to správne učinil v tomto konaní aj okresný súd. Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil a ani z obsahu spisu nevyplýva, že by mu tieto boli vznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.